

Sirians, el llarg camí cap a Europa

Reportatge de text, foto i vídeo de Sergi Cámara, amb motiu del Dia Internacional del Refugiat i sobre el drama dels sirians que intenten entrar a Europa a través de Melilla

La proposta de Brussel·les de distribuir demandants d'asil entre els estats, ideada com a mesura per la creixent arribada de refugiats pel Mediterrani, afronta moltes dificultats després que dotze països, entre els quals l'estat espanyol i Portugal, hagin aconseguit bloquejar la proposta fins després de l'estiu. Aquest bloc opositor reclama que l'acolliment no sigui obligatori, basant-se en que la política migratòria pertany a cada estat membre i la comissió no pot imposar res. Mentre Europa discuteix les quotes de repartiment de demandants d'asil, el drama continua per als milers de persones que arrisquen les seves vides per arribar a la fortalesa europea, després de fugir d'una guerra.

Melilla, una de les portes d'entrada a Europa

Un total de 3.094 persones procedents de Síria, que fugen de la guerra, van entrar a Melilla durant el 2014 per alguna de les portes de la frontera, la majoria il·legalment.

Ara, al 2015, amb dades fins a l'1 de juny, ja s'han superat les entrades de tot l'any passat i unes 3.500 ja han arribat provinents de Síria, segons dades de l'ACNUR, l'agència de l'ONU per als refugiats. Davant la dificultat o la perillositat de fer-ho per altres vies, com creuar el Mediterrani, molts decideixen utilitzar aquesta ruta d'entrada a Europa, per no arriscar les seves vides i les dels seus familiars.

Unes dones fan cua al control policial de la frontera entre Marroc i Espanya a Melilla. Foto: Sergi Cámara

D'aquestes 3.094 persones que van entrar a Melilla, el 2014, només unes 404 van demanar asil a la frontera. Fins ara, al 2015, les peticions d'asil s'han enfilat a les 2.600 demandes.

Tota la resta va entrar pagant entre 500 i 1.500 euros per llogar un passaport d'alguna persona que se li assemblés i així poder passar la frontera com si fossin ciutadans marroquins.

[declaracionsnoticia]

"Vam sortir per la guerra, perquè estaven arribant els militars de l'Estat Islàmic. A qui parlava kurd li tallaven el cap, i vam haver de fugir, per la perillosa situació allà"

[/declaracionsnoticia]

Encara que tenen dret a entrar a Espanya demanant protecció internacional, en la seva qualitat de refugiats d'un país en guerra, alguns per desconeixement, o per por que se'ls apliqui el conveni de Dublín, encara entren clandestinament. El conveni diu que la petició d'asil polític només pot fer-se una vegada i en un país de la Unió Europea. La gran majoria dels refugiats sirians no vol quedar-se a Espanya, vol anar-se'n a països com Alemanya, França o Anglaterra, on molts tenen família o hi ha comunitats sirianes que els farà l'arribada a Europa una mica més fàcil.

[sirians1]

El llarg viatge

Molts dels que tenen mitjans econòmics arriben a Algèria en vol des de Turquia, i després en cotxe passen clandestinament fins al Marroc. Una vegada són a Nador contacten amb les persones que els poden proporcionar un passaport, i esperen el moment per entrar a Melilla. Ara, però, el febrer de 2015, per primera vegada, les entrades amb demanda d'asil superen les entrades il·legals, segons dades de l'ACNUR, que atén des de fa un temps els casos de sol·licitud d'asil a la frontera.

*Ruta utilitzada pels sirians, evitant el perillós viatge del Mediterrani, i arribant a Europa a través de Melilla.
Foto: Sergi Càmara*

[declaracionsnoticia]

"Hem passat per Turquia, allà ens vam quedar un parell de dies, vam aconseguir passaports falsos per sortir amb ells (a 500 euros) per Algèria. Allà vam quedar amb un home que treballa en el contraban perquè ens passés al Marroc".*

"Tots els sirians han pagat a la gent que treballa en el contraban. Jo he pagat 1.500 euros per creuar a Melilla, pensant que arribaríem a Europa..."*

"Després d'un viatge a la meitat de la nit, la situació era molt perillosa. Vam arribar a Oujda a dos quarts de dues de la nit i allà vam agafar un cotxe a Nador"*

[/declaracionsnoticia]

Imatge de l'interior del CETI de Melilla, a la nit. Foto: Sergi Cámara

Melilla no és Europa

Moltes de les persones arribades darrerament a Melilla procedeixen de la zona de Kobane. L'última tongada de gent ha fet que s'hagin d'instal·lar tendes de campanya de l'exèrcit fora del centre d'internament d'estrangers (CETI), doncs a dins ja no hi caben, està sobresaturat.

Ja fa temps que els sirians són la majoria de la població del CETI, per davant dels subsaharians. En aquest centre, que es troba al triple de la seva capacitat, conviuen ara 1.700 persones de diverses nacionalitats. Els sirians representen ja actualment el 70% dels interns.

V?deo: 130788162

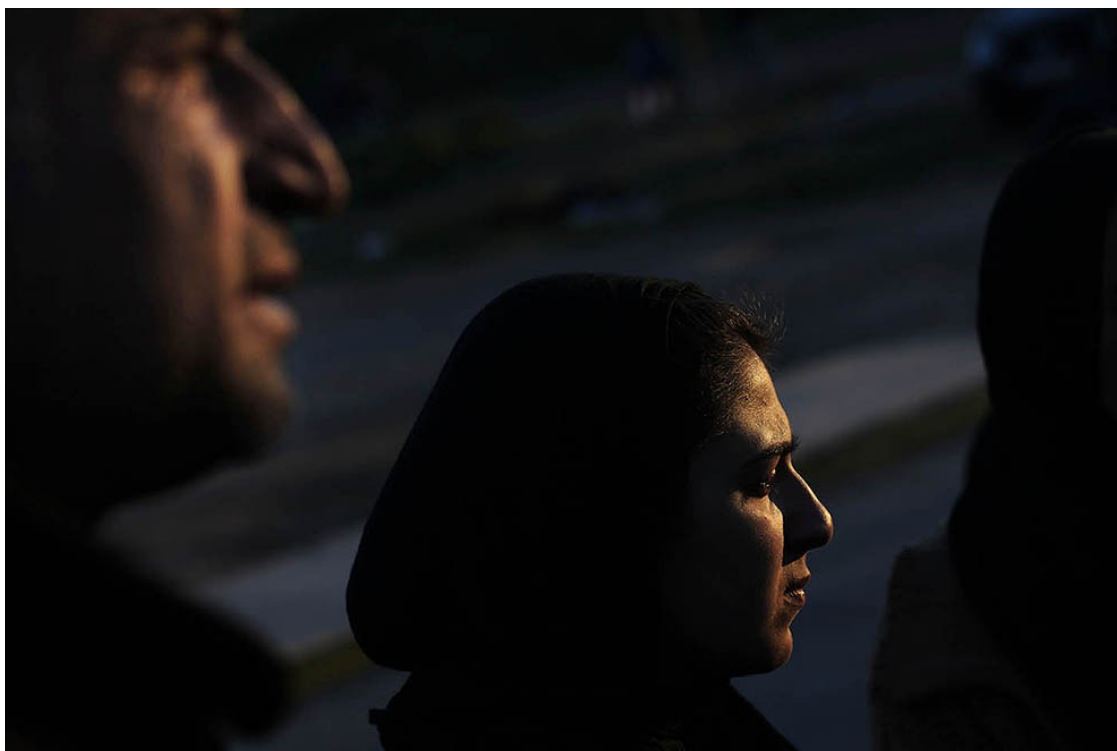
?Impossible que Melilla sigui Europa", "el CETI? No, no és Europa. Desitjo tornar al meu país. Hem deixat tota la nostra família darrere de nosaltres i demanem a Déu que ens torni a casa nostra. La vida aquí és molt difícil, nosaltres, les famílies estem separades, el meu marit dorm en una tenda fora, jo dormo amb el meu nen i estic embarassada en un llit en una habitació amb deu persones. No hi ha calefacció, ni aigua calenta, sempre estem malalts"*

No sense el meu fill

Un altre dels grans problemes que havien de fer front els sirians fins a l'abril de l'any passat era que, a la seva arribada a Melilla, se'ls separava dels seus fills fins a comprovar que realment ho eren, per mitjà d'una prova d'ADN.

Segons algunes organitzacions, hi va haver uns cent casos. Els resultats d'aquesta prova trigaven uns dos mesos, la qual cosa provocava la desesperació dels pares, que en arribar a Melilla veien com se'ls separava dels seus fills durant molt de temps.

Una dona siriana i el seu marit, desesperats després de veure com les autoritats espanyoles es quedaven el seu fill. Foto: Sergi Cámara

Aquests nens passaven a tutela de la ciutat autònoma per mitjà de la conselleria de Benestar Social, que els atenia en centres d'acollida. A partir de la decisió de la Fiscalia, i per la pressió que exercien els pares amb manifestacions, acampades, suports d'ONG i organitzacions, va canviar el protocol: els menors no entren ja a centres d'acollida i se'n van a viure amb els seus pares al CETI, fins que arriben les proves d'ADN que demostrin si el grau de consanguinitat els uneix.

La llarga espera

Els sirians, a part de les condicions de vida en un centre saturat, també es queixen de la demora en deixar-los sortir a la península, i poder anar cap a les seves respectives destinacions. El que desitgen és arribar ràpid al seu destí.

Uns homes sirians passen l'estona fora del CETI de Melilla. Foto: Sergi Cámara

Aquest temps d'espera, moltes vegades, és de diversos mesos. Els sirians només poden comptar els dies que van passant, desitjant veure el seu nom posat a la llista del CETI, que anuncia la sortida cap a la península.

Espanya és només un país de trànsit

Hi ha hagut diverses protestes pel retard en la sortida. Moltes vegades els homes han dormit fora del CETI per demanar que els deixin sortir de Melilla i, alhora, mostrar el seu descontentament per les condicions de vida de l'interior del centre.

Uns homes sirans es desperten de matinada davant del CETI, després de dormir al carrer com a protesta per la llarga espera a Melilla. Foto: Sergi Cámara

"Salida?". És la paraula més comentada i esperada entre tota la població del CETI. Cada sortida de persones cap a la península amb el vaixell és rebuda amb alegria per la majoria siriana del centre. Molts surten a acomiadar-les i cantar per celebrar-ho. I somien amb el dia en què serà la seva "salida".

[sirians2]

No tot el patiment d'una guerra acaba quan surts del teu país. El camí cap al lloc on s'espera obtenir la pau és llarg i dur per als milers de persones que han fugit de Síria, i encara fugen, de un conflicte que ha causat ja més de 200.000 morts, molts d'ells civils.

Text, fotografia i vídeo: Sergi Cámara per a **Nació Digital**

* Text extret de l'àudio de l'entrevista realitzada a una dona siriana procedent de Kobane, que vol mantenir el seu anonim, al CETI de Melilla (àudio d'Anna Vilchez)